

[Per Stig Møller]

Aftalesystemet vil meget hurtigt forsvinde, advarer Hilmar Sølund, som jo er socialdemokrat ligesom ministeren. Og Hilmar Sølund har jo ret: Enten skal de større virksomheder nu sikre, at de ikke får mere end 100 medarbejdere, og flytte effektueringen af nye ordrer til udlandet, eller de skal betale mere for at undgå, at pistolen går af. Og det betyder øgede omkostninger, dårligere konkurrenceevne og flere fyringer, skønt det jo egentlig er det modsatte, vi alle sammen vil.

Sådan noget kan vi naturligvis ikke medvirke til, og vi kan atter se, at ideologien spiller en større rolle for den socialdemokratiske regering end arbejdsmarkedets aftalefrihed og beskæftigelsen, hvilket vismændene jo for resten også gjorde opmærksom på i går.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensen (CD):

Hvis jeg ikke har misforstået hr. Per Stig Møller, skulle den ret, der bliver serveret i dag, ikke være særlig frisk. Jeg må i den anledning spørge hr. Per Stig Møller, om det er korrekt, at antallet af de virksomheder, der bliver omfattet af dette lovforslag, nu bliver reduceret fra ca. 300.000 til ca. 2.000. Det er dog efter min mening en betragtelig forbedring set fra et borgerligt synspunkt. Kan hr. Per Stig Møller bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var naturligvis en ganske intelligent og pæn og en lille smule morsom tale, hr. Per Stig Møller holdt, men så kan man heller ikke sige andet pænt om den. Den var på kanten af det letfærdige med hensyn til omgåelse af sandheden, må jeg sige.

Når hr. Per Stig Møller siger, at dette lovforslag lægger op til, at virksomhederne nu må sørge for ikke at få mere end 100 ansatte, og at de derudover flytter produktionen til udlandet, så er det godt nok en dramatisering af sagen. Der er tale om, at man for at undgå de kraftigere varslingsregler skal nøjes med at fyre mindre end 50 pct. af sine medarbejdere.

Det er trods alt ret usædvanligt, at man fyrer 50 pct. af sine medarbejdere inden for en måned. Og det, der er lagt op til her, vil sige, at man kan fyre op til 50 pct. af sine medarbejde-

re og så kan fyre op til 50 pct. af dem, der er tilbage, i den næste måned – 49 pct., vel at mærke – og stadig væk holde sig inden for de almindelige varslingsregler. Det er ikke nogen særlig alvorlig trussel for erhvervslivet i Danmark, må jeg sige. Jeg synes, det er en ganske rimelig regel i forhold til de lokalsamfund og de medarbejdere, som det eventuelt kan gå ud over.

I de ganske særlige tilfælde, hvor der skal fyres så mange mennesker, tror jeg det er rimeligt at have de krav, også fordi varsling ved konkurser er pillet ud af loven, således at disse krav ikke gælder ved konkurser. Så i de allerfleste tilfælde, hvor den slags drastiske forhold kan blive aktuelle, kan virksomheder altså planlægge efter det, og det synes jeg det er rimeligt at de gør.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke gå ind i substansen af ændringsforslagene, men blot sige, at jeg synes, det var forfriskende, at hr. Ole M. Nielsen her forklarede, hvad forslaget handler om, nemlig en klar reduktion af, hvem det omhandler, i forhold til det oprindelige lovforslag. Det synes jeg er fair nok.

Men jeg er uenig med hr. Ole M. Nielsen, når han siger, at han synes, det var en intelligent tale, hr. Per Stig Møller holdt – ikke fordi jeg mener, at hr. Per Stig Møller er uintelligent, det var ikke sådan ment, men jeg ville give talen en anden karakteristik. Jeg ville sige: Det var en tale af den slags, hvor der næsten ikke er et øje tørt: om den frie aftaleret, hvor arbejdsgivere og arbejdstagere i stor harmoni skulle forhandle dette på plads – selv om hele Folketinget og især hr. Per Stig Møllers parti ved, at arbejdsgiverne i årevis har sat sig på hælene over for overhovedet at ville gøre noget på dette område! Og se, det er jo det, man ønsker: at arbejdsgiverne skal have vetoret over for et forslag af denne slags.

Det må jeg skuffe hr. Per Stig Møller med at de ikke kommer til at få, for det er jo ved at gå op for mange i Folketinget, at aftaleretten er vigtig, og at den skal bruges i den udstrækning, hvori den overhovedet kan bruges. Det har vi jo gang på gang sagt alle de mange gange, hvor bl.a. De Konservative og andre herinde har grebet ind i overenskomsterne op igennem